

vende med Hensyn til Realiteten, at forlange en Godkendelse paa Tillægsbevillingsloven; men saa maa Godkendelsen meget vel kunne ske ved Regnskabets Behandling i Rigsdagen. Hvis derimod Udgiften virkelig gaar uden for Rammen, saa morder Spørgsmaalet, og det selv om Totalsummen ikke maatte være overstreden. Der kommer da andre Momenter i Betragtning. Ofte vil Regeringen ikke være i Stand til paa det Tidspunkt, Tillægsbevillingsloven foreligger, at have nogen Mening om, hvorvidt der fremkommer en Overskridelse. Det kan ogsaa have været presferende at afholde Udgiften, saa at denne ikke har kunnet opsættes, indtil Tillægsbevillingen skulde komme. Det er altsaa et væsentligt Moment, om Udgiftens Afholdelse kan forudses i Tide, eller om den maa afholdes under forventet Godkendelse. I sidste Tilfælde er der intet at sige til, at Godkendelsen opsættes til Behandlingen af Statsregnskabet, dog at man ogsaa her maa ønske, for saa vidt de fornødne Data habes til Stede ved Behandlingen af Tillægsbevillingslovsforslaget, og Spørgsmaalet egner sig til særlig Behandling, at Godkendelsen saa allerede erhverves paa Tillægsbevillingsloven.

Al de Poster, der findes omtalte i Statsrevisionens Betænkning paa dette Omraade, er der 3, der have det Særfende, at der bruges den Bending, at Udgiften burde have været opført paa Tillægsbevillingsloven, uden at der i øvrigt er knyttet nogen Indvending med Hensyn til, at Udgiften er bleven afholdt. Dette tyder nærmest hen paa, at det formentlig er en rent formel Mangel, at Tillægsbevilling ikke er søgt, at det mere er en Formsag, og det er da en bekendt Sag, at dette Ting ikke lægger nogen stor Vægt derpaa. Paa de to af disse Punkter har Udvalget heller ikke ment at kunne følge Statsrevisionen. Det første findes i Udvalgets Betænkning i Tillæg B, Sp. 36. Det angaar Vedligeholdelsen af Statsbanernes Driftsmateriel, Vedligeholdelsen af Vogne. Der er her en Merudgift af noget over 55,000 Kr. Det oplyses, hvad man i øvrigt vil kunne se af Anmærkningerne til Finansloven, at Vedligeholdelsesudgifterne beregnes kalkulatorisk efter en Udgift af 5 Øre pr. Vognmil, og Vognmilene beregnes ogsaa kalkulatorisk. Beregningen sker paa

den Maade, som man ser det af Anmærkningerne til Finansloven, at der gennemsnitlig i hvert Tog kalkuleres at være 13 Vogne; man beregner da, vel efter Jartplanerne, et vist Antal Lokomotivmil og multiplicerer dem med 13. Man fik derved ud 11,895,000 Vognmil; dette Tal multiplicerede man igen med 5 Øre og kom saa til det paagældende Beløb. Nu har det imidlertid vist sig, at der har været ca. 13,110,000 Vognmil, altsaa 10 pCt. mere, og deraf følger saa en Overskridelse. Naar, hvis Forholdet havde været det, at Vedligeholdelsen havde kostet mere end 5 Øre pr. Mil, eller der havde været ødslet med Brugen af Vogne, eller man havde kørt med færre Vogne i det forløbne Aar end i de tidligere, kunde der have været Grund til at tage Overskridelsen under Overvejelse. Men det oplyses ikke blot, at Vognmilenes Antal er blevet godt 10 pCt. højere, men tillige at Belastningen gennemsnitlig har været paa Personvognene over 5 pCt. og paa Godsvojnene over 6 pCt. mere end i de tidligere Aar, og Udgiften har endda været under 5 Øre pr. Mil, nemlig 4,88 Øre. Da det altsaa er et Omraade, hvor det er givet, at Bevillingen maa være kalkulatorisk, fordi man ikke kan forudse, hvor mange Vognmil det vil blive, da det ikke en Gang henimod Finansaarets Slutning nogenlunde lader sig beregne, om der er en Overskridelse, og da der, naar man ser hen til Realiteten, er Vidnesbyrd om en særlig god Økonomi baade ved Brugen af Vogne og med Hensyn til Udgiften, kunne vi ikke se, at der vil være Grund til at søge Tillægsbevilling. Thi saa maatte man virkelig konsekvent komme til det samme Resultat ved enhver Overskridelse. Udvalget har derfor ikke kunnet tiltræde Statsrevisionens Betragtning.

Det næste Punkt findes Sp. 38 i Tillæg B og angaar Udgiften til Sø- og Handelsretten. Der findes der en Merudgift af 217 Kr. 31 Øre. Det oplyses, at paa Grund af Forretningernes Forøgelse er der medgaaet ca. 260 Kr. mere til Ekstrafriktion end Aaret i Forvejen. Det forekommer os, at her gælder noget lignende som i det foregaaende Tilfælde. Det lader sig paa Forhaand ikke bestemt sige, hvor meget der vil gaa med. Der er ikke en Gang henvist til særlig Bevilling, men kun til, hvad der er